

Kitab Daniel - Nomer Satus Sanga Puluh Wolu

Pepanggihan Ilahi lan Kalarasan Nabi: Peranipun 144.000 wonten ing Kerangka Eskatologis Daniel 11:40

Jeff Pippenger

2024-05-01

Kita nemtokake garis kapausan, garis Republikanisme murtad, garis Protestanisme murtad, lan garis wong satus patang puluh papat ewu menyang sajarah kang kasimpen ing ayat patang puluh saka Daniel pasal sewelas. Saiki kita lagi ngrembug manawa Kristus nglumpukake umaté kaping pindho, lan kabèh gambaran babagan Panjenengané nglumpukake umaté kaping pindho iku makili prosès panyegelan pungkasan tumrap wong satus patang puluh papat ewu.

Nalika pralambang ilahi tumurun ing sawijining garis reformasi, Gusti banjur nglumpukaké sawijining umat pilihan, kang sawisé kuwi diuji. Ing pungkasaning proses panggènan paujiwan iku ana panyebaran, lan sawisé iku Panjenengané nglumpukaké umat pilihan mau kaping pindho, sanadyan akèh kang katilar merga ora lestantun ngliwati proses panggènan paujiwan iku. Kristus wiwit nglumpukaké para muridé nalika baptisané, lan ing salib para murid padha kasebar. Sawisé wunguné saka pati, Panjenengané nglumpukaké para muridé kaping pindho sadurungé Pentakosta. Garis iki mratélakaké yèn panglumpukan kaping pindho katindakaké marang wong sèket sèwu patang atus patang puluh papat sadurungé hukum Minggu, kang dipralambang déning Pentakosta. Salib mratélakaké sawijining kuciwa, kang banjur diterusaké déning panglumpukan kaping pindho.

Pangumpulan kaping pindho sawisé kayu salib diwiwiti nalika Kristus tumurun sawisé pinanggih karo Rama-Né sawisé wunguné saka pati. Nalika pralambang ilahi tumurun, umating Allah kudu mangan peparangé piwulang iku, lan sawisé Kristus tumurun, Panjenengané dhahar bebarengan karo para murid.

Lan kadadosan, nalika Panjenengané lenggah nedha bebarengan karo wong-wong mau, Panjenengané mundhut roti, mberkahi, lajeng nyuwil-nyuwil sarta maringake marang wong-wong mau. Banjur mripaté wong-wong mau kabukak, lan padha wanuh marang Panjenengané; temah Panjenengané sirna saka ing paningalé. Lukas 24:30, 31.

Ing pasamuwan kaping pindho sawisé salib, Kristus “ngusékké” Sang Roh Suci marang para sakabaté.

“Tumindak Kristus nalika ngembusaké Roh Suci marang para sakabate, lan nalika maringaké tentrem-rahayu-É marang wong-wong mau, iku kaya sawetara tetes sadurungé udan deres kang lubèr sing bakal kaparingaké ing dina Pentakosta.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 243.

Ing pakumpulan kapindho sawisé kuciwané tanggal 19 April 1844, Kristus nyingkiraké astanipun saka kaluputan taun 1843.

“Wong-wong setya kang kebak kuciwa iku, kang ora bisa mangertèni sababé Gustiné ora rawuh, ora ditinggal ana ing pepeteng. Maneh wong-wong mau dituntun marang Kitab Suciné kanggo nliti mangsa-mangsa wangsit. Astané Pangéran dicopot saka angka-angka mau, lan kasalahan iku diterangaké. Wong-wong mau weruh yèn mangsa-mangsa wangsit mau ngancik tekan taun 1844, lan yèn bukti-bukti sing padha wus diaturaké déning wong-wong mau kanggo nduduhaké yèn mangsa-mangsa wangsit iku rampung ing taun 1843, mbuktèkaké yèn mangsa-mangsa iku bakal pungkasan ing taun 1844.” *Early Writings*, 237.

Nalika kuciwa iku dumadi, malaékat kapindho tumurun mawa “tulisan ana ing tangane.”

“Malaékat gagah prakosa liyané diutus mudhun menyang bumi. Gusti Yésus nyelehake sawijining tulisan ana ing tangane, lan nalika dhèwèké tumeka ing bumi, panjenengané nguwuh, ‘Babil wis rubuh, wis rubuh.’” *Early Writings*, 247.

Prosès pangujian kang diwiwiti kanthi rawuhipun malaékat kaping kalih, rampung ing pasamuwan kémah Exeter nalika Roh Suci kawutahaké lan pawarta mau lumaku kados ombak pasang ageng. Prosès pangujian punika kacetha kasumurupan sasampunipun salib nalika jangka wekdal dumugi tumrap kawutahanipun Roh Suci ing Pentakosta dipunparingi pambuka déning satunggaling mangsa sèket dinten, ingkang salajengipun kawangun saking satunggaling mangsa patang puluh dinten, lajeng dipuniringi déning satunggaling mangsa sedasa dinten ingkang rampung ing Pentakosta.

“Umaté Gusti Allah kudu tansah nggayuh Panjenengané lumantar pandonga. Sawisé para murid wiwitan nglampahi sepuluh dina sajroning panyuwunan kang temen, sawisé sakehing pasulayan wis disingkiraké, lan padha manunggal sajroning panggolekan batin kang jero, sarta sajroning pangaken dosa lan nyingkiraké dosa, lan sajroning nyawiji ing pasamuwan suci, mula Roh Suci tumedhak marang wong-wong mau, lan prasetyané Kristus kawujud. Ana pencuran Roh Suci kang nggumunaké. Dumadakan ana swara saka swarga kaya swaraning angin topan kang rosa, lan swara iku ngebaki saomah kabèh ing papan anggoné padha lungguh. ‘Lan ing dina iku uga ana kang katambah marang wong-wong mau kira-kira telung ewu jiwa.’” *Review and Herald*, 11 Maret 1909.

Sajroning patang puluh dina Kristus ana ing satengahe para murid mulang wong-wong mau, lan sawisé iku Panjenengané munggah menyang swarga. Sepuluh dina sabanjuré minangka mangsa panyawisan sadurungé pambédhahan Roh Suci ing Pentakosta. Patang puluh dina piwulang sawisé salib iku cocog karo 19 April 1844 nganti wiwitan pakempalan kémah Exeter tanggal 12 Agustus 1844. Sepuluh dina sadurungé Pentakosta makili 12 nganti 17 Agustus 1844, nalika para Millerit dadi siji ing sajroning pesen Pambengok Tengah Wengi kang digawa déning Samuel Snow. Ing pakempalan kémah iku kawedhar rong golongan, lan mung siji golongan nampa pambédhahan Pentakosta ing pungkasaning pakempalan mau. Ing mangsa kang dilambangaké déning patang puluh dina iku siji golongan nampa piwulang,

dené golongan sijiné nampik piwulang mau. Nalika Pambengok Tengah Wengi rawuh, siji golongan nduwèni lenga, lan sijiné ora.

“Nalika panganten lanang mau kèri, kabèh padha keturon lan turu.’ Kanthi kèriné panganten lanang iku dipratandhakaké lumakuné wektu nalika Gusti diarep-arep rawuh, kuciwa, lan kaya-kayané ana tundhané. Ing wektu kang ora mesthi iki, kapentingan wong-wong kang lumahing waé lan setengah ati enggal wiwit goyah, lan upayané dadi kendho; nanging wong-wong kang pracayané mapan ing kawruh pribadi bab Kitab Suci nduwèni watu karang ing sangisoring sikilé, kang ora bisa kasirnakaké déning ombak-ombak kuciwané. ‘Kabèh padha keturon lan turu;’ golongan siji ana ing rasa ora perduli lan ninggalaké pracayané, déné golongan sijiné ngentèni kanthi sabar nganti pepadhang kang luwih cetha kaparingaké. Nanging ing wengi panggodha iku, golongan kang pungkasan iki katon kaya-kaya nganti sawatara ilang semangat lan pengabdiané. Wong-wong kang setengah ati lan lumahing waé ora bisa manèh nyandhak marang pracayané para saduluré. Saben wong kudu ngadeg utawa tiba kanggo awaké dhéwé.” *The Great Controversy*, 395.

Sajrone sepuluh dina sadurunge Pentakosta, lan sajrone wektu rapat perkemahan Exeter, Kristus nglumpukaké umat-Nya kaping pindho minangka ancang-ancang sadurunge umat iku nggawa warta-Nya marang jagad. Nalika malaékat katelu tumurun tanggal 22 Oktober 1844, kawanan cilik iku maneh ngalami kuciwa lan buyar, nanging sawijining mangsa piwulang diwiwiti tanggal 22 Oktober 1844 nalika Kristus nuntun umat-Nya mlebu ing Papan Maha Suci. Ing taun 1849, Pangéran nglunjuraké asta-Nya kaping pindho kanggo nglumpukaké maneh wong-wong kang wus Panjenengané klumpukaké metu saka kuciwaning tanggal 19 April lan 22 Oktober 1844.

Ing taun 1844, pitutur iku magepokan karo pekabaran kang dicekel déning malaékat katelu ing astanipun nalika piyambakipun tumedhak, nanging ing “mangsa mamang lan kahanan ora mesthi” kang ngetutaké kuciwane gedhé mau, akèh wong kelangan dalané. Ing taun 1849, pakaryan nglumpukaké wedhus cilik kang kasebar mau wiwit ditindakaké, nanging apa kang dipratélakaké déning sajarah iku yaiku asoré taun 1863, lan Kadesh kang kapisan tumrap Israèl modhèrn. Kamenangan ing tembé saka wong satus patang puluh papat ewu lan pakaryané ing Kadesh kang kapindho katundha.

Nalika Gusti tumedhak ing tanggal 11 September 2001, Panjenengane nglumpukaké umat-Né ing dina-dina wekasan, maringi wong-wong mau pangan rohani saka Panjenengane supaya dipangan, ngembusaké Roh-Né marang umat iku nalika Panjenengane wiwit nyirami udan pungkasan, lan Panjenengane uga miwiti sawijining proses panggodhèn kang nuntun tumuju tanggal 18 Juli 2020, nalika umat-Né ing dina-dina wekasan kuciwa lan kabuyar. Sajroning telung dina setengah wong-wong mau mati ana ing dalan. Loro-loroné, yaiku telung dina setengah lan mangsa patang puluh dina ing jaman Kristus, nggambaraké ara-ara samun. Bab iku uga digambaraké déning mangsa saka 19 April 1844 nganti 12 Agustus 1844, lan uga mangsa saka 22 Oktober 1844 nganti 1849.

Wiwit Juli 2023 nganti tekan hukum Minggu, yaiku sepuluh dina sing ndhisiki Pentakosta, pasamuwan kemah ing Exeter wiwit tanggal 12 Agustus nganti 17 Agustus, lan mangsa saka 1849 nganti 1863, kabèh padha salaras siji lan sijiné. Kabèh iku makili mangsa panglumpuking kapindho umat Allah ing dina-dina wekasan. Mangsa saka kuciwa nganti tumuruning Roh Suci kapérang dadi rong mangsa sing béda cetha.

Ing sajeroning sajarah kang kaumpet saka ayat kaping patang puluh ing Daniel pasal sewelas, garis Protestantisme murtad (pasamuwan nominal), garis Adventisme Seventh-day Adventist Laodikia (Adventisme nominal), garis Katulikisme, lan garis Protestantisme sejati, kabèh katuduhaké. Papat garis iku nggambaraké Protestantisme sejati sajroning pasulayan karo satunggaling pasatuan telung rangkep saka naga (Yudas), kéwan iku (Katulikisme), lan nabi palsu (Protestantisme murtad).

Ing sajroning sajarah sing kasamaran iku uga kagambar garis Republikanisme murtad. Ing sajroning garis mau katuduhaké sawijining pasulayan antarané partai Demokrat (naga) lan partai Republik (gambaré kéwan galak). Partai Republik bakal mimpin metu ing pambentukan gambar kanggo kéwan galak iku, lan kanthi mangkono partai iku ngetingalaké ciri-ciri kenabian saka kéwan galak mau (kapausan). Ing Sabdané Allah, kapausan, kang dadi ratu ing sisih lor lan uga kéwan galak iku, diparingi Mesir (naga) minangka pambayaran kanggo layanan sing wis katindakaké amarga wis dienggo déning Allah minangka piranti pangadilan.

He anaking manungsa, Nebukadrezar, ratu ing Babil, wus ndadèkaké balané nglakoni pagawéan gedhé nglawan Tirus: saben sirah dadi gundhul, lan saben pundhak dadi kèlot; nanging dhèwèké ora olèh bayaran, mangkono uga balané, saka Tirus, marga saka pagawéan kang wus dilakoni nglawan kutha iku: Mulané mangkéné pangandikané Pangéran Allah; Lah, Ingsun bakal maringaké tanah Mesir marang Nebukadrezar, ratu ing Babil; lan dhèwèké bakal njupuk akèhé wongé, lan njupuk barang rampasané, lan njupuk barang jarahané; lan iku bakal dadi upah tumrap balané. Ingsun wus maringaké tanah Mesir marang dhèwèké minangka ganjaraning leladi kang wus ditindakaké nglawan iku, amarga wong-wong iku tumindak kanggo Ingsun, mangkono pangandikané Pangéran Allah. Ing dina iku Ingsun bakal njalari sungu saka brayat Israèl wiwit thukul, lan Ingsun bakal maringi kowé pambukaning cangkem ana ing satengahé wong-wong mau; lan wong-wong mau bakal sumurup yèn Ingsun iki Pangéran. Yehezkiel 29:18–21.

Nebukadnésar, kang ana ing pérangan mau minangka raja saka lor, diparingi tanah Mesir minangka upahé; kanthi mangkono iku nglambangaké yèn ing dina-dina pungkasan, kapausan diparingi Mesir, yaiku naga, yaiku sepuluh raja, Perserikatan Bangsa-Bangsa, kang padha sarujuk masrahaké karajané sing kapitu marang kéwan mau sawatara mangsa.

Lan sungu sapuluh kang kokdeleng ana ing kéwan iku, iku bakal sengit marang wanita laku jina iku, lan bakal ndadèkaké dhèwèké sepi lan wuda, lan bakal mangan dagingé, sarta ngobong dhèwèké nganggo geni. Awit Gusti Allah wus nuwuhaké ing atiné supaya nindakaké karsané, lan supaya sarujuk, lan masrahaké karajané marang kéwan iku, nganti pangandikané Gusti Allah kasampurnakaké. Wahyu 17:16, 17.

Pambayaran profetik iki uga kaancapaké ing Daniel bab sewelas ayat patang puluh loro.

Panjenengané uga bakal ngacungaké astané marang nagara-nagara; lan tanah Mesir ora bakal bisa uwal. Daniel 11:42.

Kapapaan ngungkuli kakuwatan naga ing mangsa udan pungkasan, awit pambayaran iki kalakon “ing” “dina” nalika Gusti Allah “ndadèkaké sunguing brayat Israèl tuwuh metu.” Udan iku sing njalari Israèl Allah tuwuh metu, lan dina iku wiwit ing 11 September 2001, yaiku dina angin saka wétan.

Panjenengane bakal ndadèkaké wong-wong kang asalé saka Yakub ngoyod; Israèl bakal mekar lan metokaké tunas, lan ngebaki lumahing jagad nganggo woh. Apa Panjenengane wus nggebag dhèwèké kaya nalika Panjenengane nggebag wong-wong kang nggebag dhèwèké? Utawa apa dhèwèké dipatèni miturut pati-patèn kang tumiba marang wong-wong kang dipatèni déning panjenengané? Kanthi ukuran, nalika iku wiwit metu, Paduka bakal ngrèmbug karo iku; Panjenengane nahan angin-é kang atos ing dina angin wetan. Mulané, kanthi iki pialané Yakub bakal kasucèkaké; lan iki kabèh wohé, yaiku nyingkiraké dosané; nalika panjenengané ndadèkaké sakehing watu mesbèh kaya watu gamping kang diremuk dadi pecahan-pecahan, wit-witan keramat lan reca-reca ora bakal tetep ngadeg. Yesaya 27:6–9.

Mesir dipasrahaké marang kéwan paus nalika udan pungkasan lagi kawutahaké. Udan pungkasan wiwit ngrembuyung nalika angin wetan, kang makili Islam saka Cilaka Katelu, “ditahan,” utawa dicegah, ing tanggal 11 September 2001. Banjur udan iku wiwit diukur, (diwêwêtaké) marang Israèl nalika wong-wong mau wiwit ngetokaké tunas. Nalika hukum Minggu, nalika Cilaka Katelu rawuh manèh, udan pungkasan kawutahaké tanpa ukuran. Ing antarané tanggal 11 September 2001 lan hukum Minggu kang bakal enggal rawuh, “pialané Yakub” kasucekaké, lan tembung Ibrani kanggo “kasucekaké” ateges “kaénggoni panebusan”. Nalika hukum Minggu, kéwan paus dipasrahi Mesir (naga), nalika sepuluh ratu iku padha laku jina karo kapausan lumantar mbentuk gambar kéwan ing saindenging donya.

Sadurungé hukum Minggu, sajroning wektu panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu, sungu Republik sing murtad mbentuk sawijining gambar tumrap kéwan galak bebarengan karo sungu Protestan sing murtad, lan ing garis kenabian iku partéy Republik ngungkuli partéy Demokrat, awit partéy Demokrat iku sawijining kakuwasan naga lan partéy Republik iku kakuwasan kang mbentuk gambar papasi.

Ing sajroning sajarah kenabian kewan bumi, pungkasaning partai Demokrat lan pungkasaning partai Republik kaidentifikasi. Kaloro partai iku mbentuk sunguning Republikanisme, nanging uga nandhani sawijining perjuwangan batin sing lumaku sajroning kabèh sajarah kewan bumi. Sungu iku (Republikan) ngemu sawijining mikrokosmos batin saka loro sunguning kewan bumi.

Ing paseksi bab karajané wong Média lan Persia, sungu kang pungkasan iku munggah luwih dhuwur; lan partai Demokrat wiwit luwih dhisik ana ing sajarah Amerika, nanging ing wekasané partai Republik munggah luwih dhuwur lan ngungkuli wong Demokrat. Ing

sajarah udan pungkasan, kang diwiwiti ing tanggal 11 September 2001, para Demokrat globalis kang kasurung déning naga iku munggah saka jugangan tanpa dhasar ing Wahyu pasal sewelas lan matèni wong Republik kanthi nyolong pamilihan umum taun 2020. Peperangané nglawan Trump (lan wong Republik) diwiwiti nalika dhèwèké ngumumaké pencalonané ing taun 2015, lan wiwit nalika iku mung saya nggegirisi.

Nalika Partai Demokrat nyolong pamilihan ing taun 2020, banjur padha netepake Pengadilan Pelosi; nanging nalika Trump ngumumake kampanye katelune ing taun 2022, wedi nempuh wong-wong Demokrat, lan bebendune saya mundhak, banjur padha nyerang Trump lan para panyengkuyunge kanthi bebendu kang gedhe, amarga padha sumurup manawa wektune wus cendhak. Padha padha ngrayakake patine, nanging nalika dheweke jumeneng, wedi kang gedhe tumiba marang wong-wong mau.

Lan nalika wong-wong mau wus ngrampungake paseksèné, kéwan galak kang munggah saka telenging jurang tanpa dhasar iku bakal perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahake wong-wong mau, sarta matèni wong-wong mau. Lan bathangé bakal gumléthak ing dalan kutha gedhé, kang miturut teges kasukman sinebut Sodom lan Mesir, ing papan Gusti kita uga kasalib. Lan wong-wong saka para bangsa lan taler lan basa lan suku bangsa bakal ndeleng bathangé telung dina setengah, lan ora nglilani bathangé dikubur. Lan wong-wong kang manggon ing bumi bakal bungah marga saka iku, lan padha seneng-seneng, sarta bakal padha kirim-kiriman peparing siji marang sijiné; awit nabi loro iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ing bumi. Lan sawisé telung dina setengah, Rohing urip saka Gusti Allah mlebu ing wong-wong mau, banjur padha ngadeg ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang ndeleng iku. Wahyu 11:7–11.

Mangsa sing nandhani pungkasané partai Demokrat iku wiwit saka pelantikané Biden ing taun 2021 nganti tekan pelantikané Trump ing taun 2025. Mangsa iku diwiwiti kanthi Pengadilan Pelosi, kang saestu bertentangan karo konstitusi lan sakabèhé sipaté politik. Sajarah iku, kang nglambangaké patiné présidhèn kaping nem wiwit saka wektu pungkasan ing taun 1989 nganti tekan présidhèn kaping wolu kang asalé saka pitu, diwiwiti nganggo pengadilan-pengadilan politik (Pengadilan Pelosi), lan dipungkasi kanthi patiné partai Demokrat, lan rangkaian kapindho saka Pengadilan Pelosi, nalika sasaran-sasaran politiké dibalèkaké.

Gambaran sajarah punika kapanggih wonten ing bab kaping sewelas Kitab Wahyu, ingkang pinanggih kawujudipun kapisan wonten ing Révolusi Prancis. Révolusi Prancis punika conto sajarah klasik saking jinis peperangan pulitik model guillotine, ingkang nandhakaken satunggaling golongan panguwasa matèni golongan panguwasa sanès, lajeng panguwasa ingkang sami punika piyambak dipuntumbangaké lan dipunaniaya.

Mangsa wiwit saka pelantikan Biden lan Pengadilan Pelosi, nganti tekan pelantikan kapindho Trump lan pembatalan Pengadilan Pelosi, nandhani pungkasané partai Demokrat, lan uga nandhani wektu nalika Trump mbalèni lumakuning sawatara parentah eksekutif sing wis dipralambangaké déning Alien and Sedition Acts. Lumakuning parentah-parentah

eksekutif mau bakal miwiti Pengadilan Pelosi kapindho lan nandhani wiwitaning mangsa nalika gambar kéwan galak iku wiwit diadegaké kanthi temenan. Mangsa mau pungkasané dumadi nalika panrapaning hukum Minggu, mula mangsa iku diwiwiti déning parentah-parentah eksekutif sing jejajar karo Alien and Sedition Acts, lan dipungkasi déning hukum Minggu. Ana ing kono partai Republik pungkasané.

Loro-loroné periode sing makili pungkasané partéy Demokrat banjur partéy Republik iku kaiket gegandhèngan kanthi profètis, lan dilambangaké déning periode rong puluh loro taun wiwit 1776 nganti 1798. Periode mau nduwèni telung pratandha; Deklarasi Kamardikan ing taun 1776, telulas taun sawisé iku Konstitusi, banjur Alien and Sedition Acts taun 1798. Telung pratandha mau nemokaké kasampurnané ana ing garis partéy Demokrat lan Republik, senadyan panganggoné pratandha kapindho lan katelu ana ing titik sing béda ing saben garis.

Kita badhé njlentrehaken pratandha-pratandha dalan punika saha kalampahanipun ing artikel salajengipun.

“Mung ana rong golongan; Iblis nyambut gawé kanthi kakuwatané sing bengkok lan ngapusi, lan lumantar pepénginan sing banget nyasaraké, dhèwèké njiret kabèh wong sing ora tetep manggon ana ing bebener, sing wis mbalikaké kupingé saka bebener, lan ngénggok marang dongèng-dongèng. Iblis dhéwé ora tetep manggon ana ing bebener; dhèwèké iku rahasia piala. Lumantar kalicikané, dhèwèké maringi marang kasalahan-kasalahané sing ngrusak nyawa iku katoné kaya bebener. Ing kéné dunungé kakuwatané kanggo ngapusi. Awit kasalahan-kasalahan iku minangka tironé bebener, mula Spiritualisme, Teosofi, lan pepénginan liya sing padha, oleh kakuwatan mangkono gedhéné marang pikirane manungsa. Ing kéné katon pakaryané Iblis sing banget trampil. Dhèwèké pura-pura dadi Juru Slameté manungsa, sing marahi kabecikan tumrap umat manungsa, lan kanthi mangkono dhèwèké luwih gampang nyeret para korbane menyang karusakan.

“Kita dipèngetaké déning pangandikané Allah yèn kawaspadan tanpa turu iku regané kaslametan. Mung ana ing dalan kang lurus, yaiku dalané kayektèn lan kabeneran, kita bisa uwal saka pangwasané sing nggodha. Nanging jagad iki wis kapranthang. Kaprigelané Sétan katindakake ing ngrancang akèh rancangan lan cara tanpa wilangan supaya bisa ngleksanani maksud-maksudé. Panyamar wis dadi seni kang luhur tumrap dhèwèké, lan dhèwèké tumindak nganggo samaran kaya malaékat pepadhang. Mung mripaté Allah piyambak kang bisa ndelok rancangan-rancangané kanggo ngreridhu jagad iki nganggo asas-asas palsu lan ngrusak kang ing pasuryané ngasta rupaké kabecikan kang sejati. Dhèwèké makarya kanggo matesi kabébasan agama, lan nggawa menyang jagad agama sawijing rupa perbudakan. Organisasi-organisasi, lembaga-lembaga, manawa ora dijaga déning pangwasané Allah, bakal tumindak miturut pituduhé Sétan kanggo nglebokaké manungsa ana ing sangisoring pangwasané manungsa; lan panipon sarta akal licik bakal ngasta katoné kaya semangat tumrap kayektèn lan tumrap majuning Kratoné Allah. Apa waé ing panguripan lan tumindak kita kang ora cetha lan kabuka kaya padhangé raina, iku klebu cara-carané pangeran

piala. Cara-carané iku malah dipraktèkaké ing antarané para Advent Hari Kapitu, kang ngakoni yèn padha nduwèni kayektèn kang luwih maju.”

“Manawa manungsa nglawan pepéling-pepéling kang diparingaké déning Pangéran marang wong-wong mau, wong-wong iku malah banjur dadi para pamimpin ing laku-laku ala; wong-wong kaya mangkono ngaku arep nindakaké hak wewenangé Allah—wong-wong mau kendel nglakoni apa kang malah Allah piyambak ora bakal tindakaké sajroning upaya nguwasani pikiraning manungsa. Wong-wong mau ngenalaké cara-cara lan rancangan-rancangané dhéwé, lan lumantar pangertené kang kliru bab Allah, wong-wong mau nglemahaké pracayané wong liya marang kayektèn, lan nggawa mlebu asas-asas palsu kang bakal nyambut gawé kaya ragi kanggo ngeroti lan ngrusak lembaga-lembaga lan pasamuwan-pasamuwan kita. Apa waé kang ngasoraké pamawasé manungsa bab kabeneran, lan kaadilan, lan pangadilan kang ora mihak, saben rekadaya utawa piwulang kang ndadèkaké para agen manungsa kagungané Allah ana ing sangisoré pangendhalining pikiraning manungsa, iku ngrusak pracayané marang Allah; bab iku misahaké jiwa saka Allah, awit nuntun adoh saka margi kajujuran kang ketat lan kabeneran.

“Gusti Allah ora bakal mbenerake piranti utawa cara apa wae kang ndadèkaké manungsa, sanajan mung sethithik pisan, mrentah utawa nindhes sesaminé. Pangarep-arep siji-sijiné tumrap manungsa kang wus tiba ana ing ndeleng marang Gusti Yesus lan nampani Panjenengané minangka Juru Slamet siji-sijiné. Sanalika manungsa wiwit netepaké paugeran wesi tumrap wong liya, sanalika iku uga dhèwèké wiwit masang kekang lan nggladrah manungsa manut karepé dhéwé, dhèwèké ngremhaké Gusti Allah lan mbebayani nyawané dhéwé, uga nyawané para saduluré. Manungsa kang dosa mung bisa nemu pangarep-arep lan kabeneran ana ing Gusti Allah; lan ora ana manungsa siji waé kang tetep bener kejaba yèn dhèwèké nduwèni pracaya marang Gusti Allah lan njaga sesambungan kang urip karo Panjenengané. Kembang ing ara-ara kudu nduwèni oyod ana ing lemah; kudu nampa hawa, embun, udan, lan pepadhang srengéngé. Kembang iku mung bakal ngrembaka yèn nampa kabèh kauntungan iku, lan kabèh mau asalé saka Gusti Allah. Mangkono uga tumrap manungsa. Kita nampa saka Gusti Allah apa kang ngrewangi uripé nyawa. Kita dipèngeti supaya aja ngendelaké manungsa, utawa ndadèkaké daging minangka lengen kita. Patrapa diumumaké tumrap kabèh wong kang nglakoni mangkono.” The 1888 Materials, 1432–1434.